PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XL – Nr. 10 699 | 4 PAGINI – 50 BANI | Miercuri 9 mai 1984

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ CU TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU, ÎN REPUBLICA ISLAMICĂ PAKISTAN

Vizita oficială de prietenie a președintelui Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu în Pakistan a înscris, marți dimineața, un moment cu profunde semnificații. La invitația președintelui Republicii Islamice Pakistan, generalul Zia-ul Haq, soții poporului român au plantat un pin în parcul Shrakhaparian din Islamabad — în cadrul unei ceremonii ce face parte din tradiția acestor meleaguri —, ca semn al prieteniei româno-pakistaneze, al acestor zile în care președintele Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu sînt oaspeții poporului pakistanez, eveniment cu profunde rezonanțe în cronica relațiilor statornicite între cele două țări și popoare.

★

Marți, 8 mai, au început la Palatul Prezidențial din Rawalpindi convorbirile oficiale dintre președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și președintele Republicii Islamice Pakistan, general Mohammad Zia-ul Haq.

Președintele Mohammad Zia-ul Haq a salutat, din nou, cu căldură noua vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în Pakistan, exprimindu-și convingerea că ea va reprezenta o contribuție dintre cele mai însemnate la întărirea prieteniei dintre popoarele român și pakistanez.

Mulțumind pentru primirea ce le-a fost rezervată, președintele Nicolae Ceaușescu a exprimat, la rîndul său, convingerea că actuala întîlnire româno-pakistaneză la nivel înalt va da un nou impuls dezvoltării colaborării și cooperării dintre țările noastre, în interesul celor două popoare, al cauzei păcii și înțelegerii în lume.

În cadrul convorbirii, s-au examinat stadiul relațiilor româno-pakistaneze, precum și modul cum se înfăptuiesc hotărîrile și înțelegerile convenite cu prilejul întîlnirilor anterioare dintre președinții celor două state.

Cei doi conducători de stat au început, apoi, schimbul de vederi în probleme internaționale actuale.

În cadrul convorbirilor a fost subliniată importanța intensificării eforturilor în vederea lichidării subdezvoltării și edificării unei noi ordini economice internaționale.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie, stimă și înțelegere reciprocă.

★

Universitatea din Islamabad a conferit, marți după-amiază, în cadrul unei ceremonii, titlul de Doctor în Științe Honoris Causa tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, prim viceprim-ministru al guvernului, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie.

Acest moment, reunind inalte personalități ale vieții științifice și universitare pakistaneze, adaugă semnificații deosebite vizitei distinșilor soli ai poporului român, relevind pregnant aleasa prețuire de care se bucură personalitatea tovarășei Elena Ceaușescu, savant de renume mondial, a cărei activitate științifică și politică pusă în slujba progresului și bunăstării poporului român, a valorificării în scopuri pașnice a resurselor creatoare de care dispune umanitatea întrunește cele mai elogioase aprecieri.

La încheierea ceremoniei, tovarășa Elena Ceaușescu a primit felicitări cordiale din partea președintelui Mohammad Zia-ul Haq, a academicienilor și profesorilor universitari, a numeroși cercetători din domeniul chimiei, din alte domenii științifice.

★

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a reîntîlnit marți seara cu președintele Republicii Islamice Pakistan, general Mohammad Zia-ul Haq, continuînd convorbirile oficiale în probleme de interes comun privind relațiile dintre cele două țări, dezvoltarea lor în viitor, precum și aspecte actuale ale vieții internaționale.

Întîlnirea dintre cei doi șefi de stat s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie, înțelegere și stimă reciprocă ce caracterizează raporturile dintre popoarele și țările noastre.

După rezultatele promițătoare la C. E. de judo

SE IMPUNE O PREGĂTIRE EXEMPLARĂ PENTRU VIITOARELE ÎNTRECERI INTERNAȚIONALE

Campionatele europene de judo, desfășurate săptămîna trecută în Palatul sporturilor Coronmense din Liège (Belgia), s-au încheiat cu un bilanț meritoriu și, deopotrivă, promițător pentru sportivii români, în perspectiva viitoarelor mari confruntări din arena olimpică. Reamintim, Ștefan Nagy (cat. ușoară) și Mihai Cioc (open) au cucerit medalii de bronz, iar Ilie Șerban (semiușoară) și Costel Năftică (semigrea) s-au clasat pe locul 5. Doar superușorul Gheorghe Dani n-a reușit să se mențină mai mult în competiție.

Luni seara, la înapoiere, i-am solicitat antrenorului Dorin Gavra cîteva amănunte. Am reținut aprecierea privind evoluția bună de ansamblu a sportivilor noștri, luind în considerare, desigur, faptul că doi dintre titulari, foștii campioni europeni Constantin Niculae (semiușoară) și Mircea Frățică (semimijlocie), n-au participat la această ediție. Apoi, tehnicianul lotului reprezentativ al țării noastre a subliniat că întrecerile de la Liège au avut un pronunțat caracter de verificare. Așa se și explică prezența cu primele garnituri ale majorității celor 30 de țări participante. Cum era de așteptat, sportivii sovietici, cu 5 medalii (3 de aur, 1 de argint, 1 de bronz) și cei francezi, cu 6 medalii (2—1—3) au dominat întrecerile. Totuși victoria tînărului Ilie Șerban în fața sovieticului Nikolai Soloduhin (campion olimpic, campion mondial în 1979 și 1983 și european în 1979) și a lui Costel Năftică în partida cu Molhaz Beruașvili (U.R.S.S.), cîștigător al puternicului turneu de la Tbilisi din acest an, au fost cotate ca mari surprize și, firește, pentru noi reușite încurajatoare.

Faptul că talentatul Ilie Șerban (Dinamo București) n-a

C. MOLDOVEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Mihai Cioc *(primul din dreapta) pe podiumul de premiere la C.E. de la Liège.*

Telefoto: A.P. AGERPRES

„TURNEUL CELOR 4", LA BOX

Între 14 și 19 mai se desfășoară în Capitală o atractivă competiție de box: **„Turneul celor 4"**. La întrecerile găzduite de sala Floreasca vor participa cei mai buni 4 boxeri români de la fiecare categorie, urmînd ca ei să evolueze după sistemul „fiecare cu fiecare". În acest ultim test de verificare a boxerilor noștri fruntași înaintea J.O., îi vom putea vedea — în galele organizate în fiecare zi de la ora 17,30 — pe **Constantin Tițoiu, Viorel Ioana, Mircea Fulger, Gh. Simion, Miklos Paizs, Paul Golumbeanu, Georgică Donici** ș.a.

9 Mai — Ziua Independenței, Ziua Victoriei

POPORUL ROMÂN – UN POPOR LIBER ȘI DEMN, ÎNTR-O ȚARĂ LIBERĂ ȘI DEMNĂ!

9 Mai — zi de înălțătoare comemorare a unor glorioase episoade din epopeea luptei pentru neatîrnarea neamului, de sărbătorire, cu sentimente de adîncă mîndrie patriotică, a două strălucite victorii înscrise de poporul român — în momente cruciale ale existenței sale — în marea carte a istoriei. Aniversăm azi împlinirea a 107 ani de la mărețul act al proclamării independenței de stat a României și, coincidență care dobîndește valoare de simbol, omagiem pentru a 39-a oară ziua victoriei finale asupra fascismului.

Pentru poporul român, această coincidență face, prin dubla ei semnificație, să vibreze puternic inimile și conștiințele tuturor fiilor acestui scump pămînt strămoșesc, stînd mărturie prin vreme a setei lui de libertate, a idealului de veacuri de a trăi liber și demn, într-o țară liberă și demnă. **„Cucerirea independenței României — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU,** secretarul general al partidului nostru — **a deschis o epocă nouă în istoria milenară a poporului nostru, afirmînd cu putere, în fața întregii omeniri, voința și hotărîrea sa de a trăi liber, stăpîn în țara și pe destinul său".** Măreața înfăptuire de la 9 Mai 1877 stă la temelia izbînzilor care aveau să vină mai tîrziu, sub lumina libertății, prelungindu-și ecoul pînă în contemporaneitate, pînă la zidirea României de azi, suverană și independentă, între hotarele căreia, strîns uniți în jurul partidului, al secretarului său general, oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — făuresc societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Unei mari lecții a istoriei îi urmează, fiintă din ființa ei, o altă mare lecție a istoriei! Astăzi, cînd ne simțim inimile încărcate de emoția faptelor de seamă, săvîrșite de înaintașii noștri în lupta pentru apărarea gliei strămoșești, privim falnica Românie a vremurilor socialiste, țară stimată și prețuită în întreaga lume, și îi scrutăm viitorul cu încrederea de granit în noi izbînzi minunate pe magistrala vieții noi.

Este o zi de mai, cu mireasmă de liliac înflorit în grădini și în inimile noastre, o zi de primăvară a acestui an în care, cu nemărginită dragoste, cu abnegație și devotament față de partid, față de secretarul său general, întregul popor român se pregătește să întîmpine cu noi împliniri, cu alte fapte de muncă, cele două mari evenimente din viața poporului și partidului — **aniversarea a patru decenii de la victoria revoluției sociale și naționale, antifasciste și antiimperialiste, din august 1944, și cel de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.**

Stadionul – școală a muncii, școală a vieții

ZÎMBETUL DE IERI ȘI DE AZI AL LUI PENU...

...Mari performeri, mari împliniri în arena sportului și în marea arenă a vieții, în răstimpul celor patru decenii de istorie nouă pe pămîntul României. Unul dintre reprezentanții de frunte ai sportului de înaltă performanță, cu care ne mîndrim, este și Cornel Penu, handbalist de legendă.

Martie, 1974... La Berlin se dispută finala celei de a VIII-a ediții a Campionatului Mondial masculin de handbal. Față-n față, echipele României, deținătoarea titlului, și cea a țării gazdă, R.D. Germană, finalista a ultimei ediții. Meci aprig, disputat cu îndîrjire. Scorul? Mai mereu egal sau cu un ușor avantaj de partea echipei noastre. În repriza secundă într-unul din nenumăratele momente de egalitate, Lackenmacher, cel mai bun jucător al echipei gazdă, reușește o interceptie pe faza de atac a formației noastre, se duce „glonț" pe contraatac și ajunge singur-singurel deasupra lui portarul Penu. Moment dramatic, poate, momentul de cumpănă al meciului... Lackenmacher se avîntă în plonjon peste semicerc, trage plasat, tribunele freamătă, dar... nu este gol! Mingea stă cumintе în mîinile lui Penu. Cei doi, căzuți alături, se înfruntă acum din priviri. Penu zîmbește...

Handbaliștii români surîd fericiți după cîștigarea titlului de campioni ai lumii, la Berlin, în 1970. Primul din stînga, *Cornel Penu*, este, parcă, cel mai fericit...

Așa s-a născut povestea, frumoasa poveste a „zîmbetului lui Penu". S-a scris mult și pe toate meridianele Europei despre acest „zîmbet" de neuitat, acest zîmbet de satisfacție reținută, de bucurie, de încredere într-o apropiată victorie, care a și venit. De atunci au trecut 10 ani. Îl privesc acum pe interlocutorul meu, maestrul emerit Cornel Penu. A încărunțit de-a binelea. Eroul campionatelor mondiale de la Paris și Berlin și

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. 2-3)